

Иланоолу много лъжеше; лъжеше безъ нужда, безъ цель. По тая причина преиначавахъ му името: Я л а н о о л у (лъжливъ синъ), вмѣсто Иланоолу (змейски синъ).

За дълго време още неговата раздърпана небръжна носия, особно умразата му противъ копчетата, увѣковѣчаваше спомена му въ града. Когато бащата се скарваше на сина си за неприличния му видъ, казваше:

— Маскара, ходишъ съ разкопчани панталони, като Иланоолу!

Или:

— Оцапанъ си въ крачолитъ съ калъ като Иланоолу!

Тоя достопаметенъ турчинъ прекрати посещенията си въ сопотското главно училище, щомъ го напустина даскалъ Юрданъ.

(Следва)

